

Ayşe Kulin ve faşizm

Son birkaç gündür faşist diye damgalanıp yerden yere vurulan Ayşe Kulin'in bu hafta yayımlanan kitabı 'Hayal'i yeni bitirdim. 'Hayal' kabaca, kâğıt parasını cebinden verip bastırıldığı ilk öykü kitabından Ayşe Kulin'i bugün Türkiye'nin en çok satan yazarlarından biri yapan diğer kitaplarına uzanan 30 yıllık yazarlık kariyerini anlatıyor. Erken yaşta evlenip dört çocuk sahibi olduğu için üzerine giydirilen 'ev kadını' elbisesi yüzünden yazdıklarına burun kıvrılıyor başlangıçta. Yazmaya 10 yıllık bir ara veriyor. Yeniden eline kalemi aldığı anda yazdığı "Foto Sabah Resimleri" ile hem Haldun Taner hem Sait Faik öykü ödülleri kazanıyor ama bundan sonraki süreçte de bu defa çok sattığı için yazarlığına şüpheyle bakılıyor. Sadece kitaplarıyla geçimini kazanacağı güne değin, dizilerde ve sinema filmlerinde yapımcı yardımcılığı yapıyor, şirketlerin halkla ilişkilerini yürütüyor. Evliliklerini bitirip kendi imkânlarıyla yola devam eden dört çocuklu bir annenin hayatta kalmak, yaşamak ve 'Hayal'ini kurduğu yazarlık için verdiği akıl almaz bir mücadele öyküsü Ayşe Kulin'in hayatı. Öyle zannedildiği gibi yazar olma heveslisi bir burjuvanın çektiği pembe acılar filan değil, yazıya kara sevdalı kararlı ve güçlü bir kadın öyküsü... Hayatın tüm sertliklerine 'tek başına' kafa tutmuş, bunu yaparken hiç acılaşmamış, kendisine belli bir mesafeden bakıp özeleştirisinin en ağırına gönül indirmiş, deliler gibi çalışmış, nefes almadan çalışmış, hep koşturmuş bir kadının öyküsü. Dürüstlükten ödün vermemiş, samimiyetini korumuş, kimseyi incitmemiş, incinse de kin tutmamış bir kadının...

Samimi ve mütevazı bir yazar

Benim gazeteciliğim de 20. yılına girdiğinden Kulin'in kariyerinin önemli bir bölümüne bir gazeteci olarak tanıklık ettim. Kulin'in kimi kitaplarını sevdim, kimilerini çok sevdim, sevmediklerim de oldu bu arada... Ama bir şey hiç değişmedi: Tüm bu kitapların arkasında hep alabildiğine samimi bir yazar buldum. Sorduğum en 'tuzak' sorulara bile içtenlikle cevap veren, insanlara zarar verecek hırsları, kompleksleri olmayan, mütevazı bir yazar. Onun Hayali bu saptamalarımı bir kez daha doğruladı.

Bu yazıda aslında Hayali anlatmak istiyordum uzun uzun. Ama işte tam da bugünlerde Ayşe Kulin için bir linç kampanyası başlatıldığından, yazı 'bir yazarın savunması'na dönüştü. Çıktığı bir TV programında çocukların öldürüldüğü bir ülkede yeni kitabımı anlatmaya utanıyorum diye söze başlayan, bunu popülizm adına yapmadığı her halinden belli olan bir yazardan söz ediyoruz. Ama bağlacıyla bağlanan "Kürtleri severim, Ermenileri severim..." sözlerini hep sorunlu bulmuşumdur. "Ermenileri durup dururken kesmedik" ifadesinin, tek başına alındığında insanın kanını dondurduğu gerçeği tartışılmaz bile. Ama Allah aşkına, sözünü ettiğimiz Ayşe Kulin. Bir lafın arkasındaki insanın geçmişini, yaptıklarını, soykırımla ilgili yazdıklarını, hayata bakışını, nefret suçları karşısındaki tavrını yok sayıp, onu duruşunun tam aksi bir yöne çekmek, faşistlikle suçlamak haksızlıktır, insafsızlıktır.

Bunun vebalini kim ödeyecek?

İnternette dolaşırken, Ayşe Kulin'i okumayalım kampanyalarının başlatıldığını, büyük bir iftiharla Ermenileri kestik demiş gibi gösterildiğini, ırkçılıkla itham edildiğini gördüm. Forumlardan birinde ise 'Umut' adlı kitabı nedeniyle kendisine 'Ermeni sempatzanı' deniyor, 1915'i soykırım gibi anlattığı için eleştiriliyordu. Bunların hangisi gerçek Ayşe Kulin acaba? Görünen o ki, herkes nasıl anlamak istiyorsa ona uygun bir ok fırlatıyor. Hedef, 72 yaşında, 25 kitaba imza atmış, beğenin ya da beğenmeyin, az

okuyan bir ÷lkede azımsanmayacak sayıda 'okur' yaratmış, toplumsal duyarlılıklarını, yazdıklarıyla, anlattıklarıyla her fırsatta ifade etmiş bir yazar. Tutun ki gelişig÷zel fırlatılan o okların biri kalbinin orta yerine isabet etti. Bunun vebalini kim ödeyecek, kime ne faydası olacak?